

Vraag:

Naar aanleiding van de evoluties rond lokaal Cultuurbeleid ben ik vooral blij voor / maak ik mij zorgen over...

Dit zeggen de mensen die uit het lokale veld (164 respondenten schreven hun reactie):

- Het budget / personeel dat vrijgemaakt zal worden voor cultuur. We zien nu al een tendens waar meer op lokale initiatieven wordt ingezet. Dit is op zich niet slecht maar daarnaast moet een cultuurcentrum ook nog altijd op regioniveau werken en ervoor zorgen dat er een professioneel aanbod is van bv. podiumkunsten.
- Minder aandacht voor de lokale culturele sector die altijd al heeft moeten vechten om volwaardig behandeld te worden. Het decreet lokaal cultuurbeleid heeft heel wat ten goede veranderd binnen lokale besturen, het zou jammer zijn als dit allemaal verloren gaat.
- De investeringen die de laatste jaren werden gedaan vanuit de provincie en de regiowerking worden nu grotendeels teniet gedaan. Dus waarom werd er dan geïnvesteerd? Al dat werk dat de laatste jaren begon op te brengen wordt vernietigd. Heel vlug zal dit nu leiden tot versnippering, kwaliteit die achteruitgaat, budgetten die men voor andere zaken zal gebruiken. Kortom een afbouw van de culturele sector in zijn geheel met heel veel gevolgen voor iedereen die hiermee zijn boterham moet verdienen.
- Veel ruimere interpretatie van het begrip 'cultuur' - Grote inmenging in soort 'aanbod'.. grote volksevenementen bestempelen als cultuur en hier de budgetten voor aanwenden.. (Commercialisering van het aanbod)
- Besparingen in culturele sector
- Het verdwijnen van de rol van de provincies als steun voor de openbare bibliotheken.
- Verenigingen wederom de dupe zijn wat betreft de beslissingen van de Vlaamse regering. Onze stad heeft reeds sterk bespaard in kader van BBC (o.a.) en nu moeten we een tweede ronde houden om alles binnen de budgetten te houden! BBC is opgelegd door Vlaanderen en Europa en nu nog eens een extra golf, zowel Vlaams als Federaal.
- Zorgen over de toekomst van kleinere centra, over de speelkansen van nieuw én ervaren talent, over de evolutie van de omvang van de cultuurparticipatie (cfr. Ndl), over het behoud van het huidig artistiek kapitaal als resultaat van decennia Vlaams cultuurbeleid met essentiële inbreng van de CC's, ...
- Zorgen over de regionale werking van de cc's, twijfel ik of er nog voldoende speelkansen voor artistieke gezelschappen (kunstendecreet) zullen zijn, zie ik een verschraving van het podiumleven in Vlaanderen, vraag ik me af waarom we nog een minister van cultuur nodig zouden hebben als alles op lokaal niveau wordt geregeld...
- dat het budget bedoeld voor cultuur gaat gebruikt worden voor andere niet-culturele doeleinden binnen de gemeente... Als er keuzes gemaakt moeten worden (wat het geval is en zal zijn...) worden de niet verplichte items het snelste van de kaart geveegd... Ik pleit niet voor een echt opgelegde verplichting van cultuur maar anderzijds voel je nu al heel goed

wanneer de teugels van hogerhand gevierd worden, dat het voor ons als lokale cultuurprofessionals moeilijker wordt om het politieke veld gemotiveerd te krijgen, helaas...

- Op dit moment is deze beslissing nog niet echt doorgedrongen tot het bestuur, maar de vrees is er altijd dat wanneer dit besef er is, cultuur op een lager pitje wordt gezet. Op dit moment zitten we in een groeifase en krijgen we alle vrijheid. Er wordt bij de berekening van de budgetten ook geen echte rekening gehouden met de subsidies vanuit lokaal cultuurbeleid, maar slapende honden kunnen beter ook niet wakker gemaakt worden.
- Dat de middelen voor cultuur aangewend gaan worden voor andere meer populaire 'werken', waar meer en beter mee gescoord kan worden, zoals wegenwerken.
- minder budget maar wellicht ook personeelsinkrimping?? De rol van een cultuurfunctionaris, cultuurbeleidscoördinator of een sociaal-cultureel werker is ontzettend belangrijk. Zij zijn vaak de tussenpersoon (of mediator) tussen beleidsniveau en de praktijk (verenigingen, buurten, ..). * dat budget dat beschikbaar wordt gesteld niet meer volledig aan cultuur wordt besteed (kunnen we nog gebruiken voor nieuwbouw, voor aanplanten bloemenperkjes, ..) * door afschaffen van decreet Lokaal Cultuurbeleid (waarin nog een aantal verplichtingen staan vastgelegd) lijkt cultuur minder van belang, minder prioritair. En dat is zeker niet zo! Benieuwd maar ook angstig naar het feit of steden/gemeenten dan nog zoveel ingaan zetten op LCB. Want als decreet wegvalt, waarom zouden "wij" er dan nog zoveel op inzetten? De wil is er om in te zetten op een sterk en divers cultureel aanbod. Zowel vanuit het CC (voorstellingen, workshops) als vanuit het oogpunt van lokaal cultuurbeleid. Belangrijk is de aandacht voor gemeenschapsvorming en ondersteuning van de lokale actoren op allerlei vlakken. Door budgettaire verlaging of overhevelen verantwoordelijkheid zal dit in de praktijk zijn gevolgen hebben. Wat je nu afbouwt of kapot maakt krijg je niet meer zo eenvoudig terug op de rails. Dus wanneer er, bijvoorbeeld over vijf of 10 jaar weer middelen zijn, dan vraagt dat veel tijd en energie om het niveau van vandaag opnieuw te bereiken.
- maak me zorgen over het feit dat de Vlaamse Regering eenzijdig toegekende subsidies voor verschillende jaren kan verminderen.
- Dat onze gemeente geen geld zal vrijmaken voor de culturele werking in de gemeente. Als kleine gemeente heeft men daar het personeel niet voor.
- Ik maak mij zorgen over: - de toekomstige werking en personeelsbezetting van de volledige cultuurdienst (cc en cultuurbeleid), - het feit dat eerder nationaal cultuur werd gestimuleerd en nu wordt teruggeschroefd door besparingen baart ons grote zorgen
- sectorale middelen overhevelen naar het gemeentefonds is in een tijd van besparingen altijd een risico. Voor onze gemeente (zonder cultuur centrum of gemeenschapscentrum) is de impact naar cultuur eerder beperkt (alleen de bib), maar het roept onze ambitie om de volgende jaren meer te investeren in cultuur vrijwel zeker een halt toe. Wij vragen ons bijvoorbeeld af in hoeverre de infrastructuureisen die momenteel gesteld worden voor de sectorale subsidies cultuur, zullen doorgerekend worden na de overheveling naar het gemeentefonds. Blijven de infrastructuureisen een rol spelen in de berekening van de aanpassing van het gemeentefonds dan zal onze gemeente (en waarschijnlijk veel andere landelijke gemeentes) een cultureel witte vlek blijven en dat is uitermate jammer aangezien het bloeiend plaatselijk verenigingsleven veel beter verdient.
- Ik begrijp de idee die er achter zit, maar de te kleine maturiteit van (kleinere) besturen gaat hoe dan ook voor problemen zorgen, hopelijk enkel in een overgangsfase. Deze beslissing zal invloed hebben op de kwaliteit van het lokale cultuurbeleid.

- Bezorgd dat deze middelen niet meer zullen ingezet worden waarvoor ze dienen. Dit is een visie op heel korte termijn - werkt weinig stimulerend en is een verdoken manier om de subsidies te gebruiken voor andere zaken. Cultuur op lokaal niveau zal zeer afhankelijk worden van betrokken beleidsmakers...Meerwaarde van cultuur is niet gemakkelijk te meten in concrete cijfers--> op lange termijn wordt cultuur weer een item van de elite....zeer jammer!
- Cultuur kost geld, zeker als je de ambitie hebt om te zorgen voor een laagdrempelige toegang. Subsidies zijn een argument om te blijven investeren in de culturele sector (GC, bib, activiteiten, ...). Als deze verdwijnen in de grote pot, lijkt het alsof er geen ondersteuning is voor deze sector. De gelden zullen ook niet voorbehouden worden voor de sector waarvoor ze initieel zijn bedoeld, als het al te achterhalen blijft welk aandeel ze vertegenwoordigen in het totale bedrag. Nu ligt alles al vast in BBC en meerjarenplannen, en ons bestuur is niet van plan daar aan te gaan wijzigen, maar er zijn te weinig garanties van de investering in de culturele sector bij een volgende legislatuur.
- maak ik mij zorgen over de aanstelling van personeel en de financiële ondersteuning voor het cultureel centrum
- kwaliteitsstandaarden en basisvoorzieningen
- Overkoepelende initiatieven geven belangrijke prikkels aan ons plaatselijk cultuurbeleid en het zou jammer zijn moest dit wegvallen.
- duidelijkheid naar administratie en bestuur - heden niet altijd evident, door externe opvolging en controle gestuurd cultuur wordt afhankelijk van individuen - bestuur - gekleurd
- De stok achter de deur om met cultuur te "wegen" op het beleid wordt steeds kleiner. Na het wegvallen van de cultuurbeleidsplannen, ook het wegvallen van link tussen cultuur en bepaalde subsidies...
- Ik denk dat het in onze gemeente voorlopig nog allemaal zal meevallen. Er wordt voldoende geïnvesteerd in cultuur en vrije tijd, maar ik hou vooral mijn hart vast voor cultuur in kleinere gemeenten... Ik heb de indruk dat wel overal bespaard wordt op personeel. De verwachtingen tov de culturele diensten zijn nochtans heel hoog, en staan niet in verhouding tot de personeelsbezetting. Hier zijn extra stimulansen nodig!
- Ik ben vooral blij met de verminderde planlast. Bovendien moeten we nu niet langer acties gaan bedenken die passen in Vlaamse prioriteiten, maar kunnen we volledig op lokaal niveau beslissen.
- Op korte termijn maak ik me geen zorgen. Voorlopig moet er hier niet te veel bespaard worden. Op middellange termijn zal het ook nog meevallen aangezien iedereen nog weet waarvan de subsidies oorspronkelijk kwamen, al zal nieuwe beleid al moeilijker worden. Op lange termijn zou het wel eens kunnen dat cultuur nog minder belangrijk wordt, waardoor de verdwenen stok achter de deur gemist zal worden.
- De verdeling van de budgetten in kleine landelijke gemeenten waar nog heel wat riolerings- en infrastructuurwerken noodzakelijk zijn. Elke gemeente zou zich moeten engageren om een bepaald bedrag per inwoner minimaal te voorzien voor cultuur en gemeenschapsvorming. Cultuur verbindt en versterkt een gemeenschap. Een intensievere samenwerking met bib en ocmw/LDC zou extern gestimuleerd/opgelegd mogen worden.
- De toegenomen en nog steeds toenemende financiële druk op lokale besturen zal hen niet stimuleren om (blijvend) in te zetten op cultuur. Vooralsnog beschouwt men dit als een

werkveld dat enkel middelen 'kost' in plaats van 'opbrengst' genereert. Laat staan dat men de opbrengst op de 'welzijnsbarometer' opmerkt.

- het cultuurbeleid van de gemeente zal minder aandacht krijgen; het cultuuraanbod in de gemeente zal verminderen;
- kortzichtige beleidskeuzes in tijden van besparingen. Kwaliteitsverlies lokaal cultuurbeleid.
- Ik ben vooral bevreesd dat de middelen wel overgaan naar het gemeentefonds maar dat de verplichte beleidsdoelstellingen en eventuele andere planlasten toch op een of andere manier behouden zullen blijven. Dat er m.a.w. voor de ambtenaren veel nutteloos werk zal blijven bestaan dat niets bijbrengt..
- Ik maak me zorgen: - dat het budget vanaf nu bevroren zal blijven en er geen enkele (financiële) stimulans meer zal komen vanwege de hogere overheid - dat er geen uniforme visie op cultuurcentra meer wordt ontwikkeld en dat de sector aan slagkracht zal inboeten en niet meer voor Vlaanderen opereert maar te fel kan/zal 'verlokaliseren'
- Op dit moment zet onze gemeenste volop in op cultuur en lokaal cultuurbeleid. Dit is echter maar een garantie tot het einde van de beleidsperiode. Bij een nieuw beleid, konden de middelen en de daaraan verbonden verplichtingen van de Vlaamse Overheid steeds als aanleiding/basis gebruikt worden om de lijnen voor onze werking te beginnen uittekenen. De pijlers in het decreet lokaal cultuurbeleid sluiten immers steeds aan bij onze doelstellingen. Als aan de middelen die naar het gemeentefonds gaan, geen inhoudelijke verplichtingen, rapporteringen,... meer verbonden zijn, dan kan er maar 1 beleidstermijn vooruit gedacht worden en is het telkens weer knokken om culturele doelstellingen/beleidslijnen in het beleid van de stad te krijgen. Dit brengt niet alleen voor ons onzekerheid mee, het zorgt ook voor een versnippering van het landschap, waar elke stad afhankelijk is van de beleidsvisie van de gemeente in een bepaalde periode. Een Vlaamse overkoepelende visie, met daaraan gekoppeld budgettaire rechten en inhoudelijke verplichtingen, blijft noodzakelijk om de culturele bloei van Vlaanderen te garanderen. Hierbij staat in de eerste plaats het publiek centraal, die weet wat ze op cultureel vlak van de stad mag verwachten en op termijn niet in de kou mag blijven staan.
- Het Lokaal Cultuurbeleid heeft heel veel in beweging gezet op vlak van cultuur in de stad. Wanneer dit losgelaten wordt en de middelen overgedragen worden naar het gemeentefonds, vrees ik voor de gevolgen voor het lokale werkveld.
- Te grote autonomie voor de lokale politici om te beslissen wat er met de middelen gebeurt. Bovendien werken we als gemeenschapsvorming al jaren aan projecten / acties om moeilijk bereikbare doelgroepen bij onze werking te betrekken. Door minder middelen (zowel werking als personeel) dreigt deze zeer waardevolle werking in het gedrang te komen.
- Momenteel is ons personeelsbestand reeds gezakt (in 3 jaar tijd) van 22 man naar 18. Dit vermindert nog tot 16 vanaf 1 januari (pensioneringen). Geen vervangingen. Daarnaast is er een bezuiniging op de werkingsmiddelen (dotatie van ruim 18%) die in 2016 zijn volledige omvang gaat kennen. De extra bezuiniging van bijna 5% die is aangekondigd, wordt ook onderzocht door het bestuur. Het cc is geen prioriteit ondanks de bouw van een nieuwe schouwburg 4 jaar geleden. Het loslaten van de koppeling van subsidies aan A en B personeel was al redelijk rampzalig. Geen oormerking meer en het vervallen van de provinciale subsidies tegen het einde van deze legislatuur zullen rampzalig zijn in onze lokale context.
- De zakelijkheid haalt het van het hartelijke. ik vrees dat dit nog maar een begin is. deze teneur slaat over op een aantal hogere ambtenaren en lokale politici, die maar al te graag de

centen voor cultuur in de harde sector gaan aanwenden. ik maak mij ook zorgen over de toekomst van de kunstenaars. het zal gauw duidelijk worden dat zij minder aan de bak kunnen in de cultuur- en gemeenschapscentra. Dat er jobs in de ondernemingen gaan bijkomen kan niemand garanderen; dat er in de culturele sector gaan sneuvelen staat op die manier nu al vast.

- heel veel zorgen. door federale, Vlaamse besparingen wordt alles afgewenteld op het lokale bestuur. Dus ook hier... het mes of de schaar. Cultuur staat zwak ook t.o.v. jeugd en sport. Dus wat gaat er gebeuren? Geen oormerking, dus we kunnen dat ook voor andere zaken gebruiken
- Ik vrees dat cultuur (en bij uitbreiding de ganse 'zachte' sector) nog meer op de achtergrond zal verdwijnen. Mensen (en dus ook beleidsmakers) onderschatten helaas nog te veel het belang van culturele activiteiten. De hogere overheden moeten hen blijven stimuleren om daarop te blijven inzetten. Maar helaas zitten bij die hogere overheden blijkbaar ook (teveel) mensen die het belang van cultuur onderschatten.
- Een overheveling naar het gemeentefonds is op zich niet slecht. De middelen komen in de gemeente terecht zoals vroeger. Het probleem is dat ze niet meer specifiek voor het cultuurbeleid worden uitgekeerd. Nu kunnen wij, cultuurwerkers heel duidelijk zeggen hoeveel er voor ons wordt uitgekeerd en dat de cultuursector dus na verrekening niet zo veel kost. Binnen een drietal jaren is men dat allang vergeten en zal men nog alleen naar de uitgaven kijken en zeggen dat de sector te duur is. Dat zal leiden tot besparingen op personeels- en werkingskosten. Dat is nu intussen al van start gegaan overigens.
- Vlaamse overheid blijft waken over de inhoudelijke ondersteuning van een lokaal cultuur- en jeugdbeleid en geen besparing mag betekenen.
- De besparingen op het lokaal cultuurbeleid en het niet laten meegroeien van de budgetten, m;n. de desindexatie en het 'bevrozen' van de budgetten op 2014.
- Budgetbespreking wordt voor de cultuurschepen een heel stuk moeilijker. Het loslaten van de koppeling subsidie-cultuurbeleidscoördinator zal maken dat niet meer automatisch zal gekozen worden deze functie in te vullen. Nu hebben we hoog opgeleide mensen in deze belangrijke beleidsfunctie. De kwaliteit van de programmatie in het cultuurcentrum dreigt door het gebrek aan middelen in te boeten. De neiging om populaire zaken te programmeren, eerder dan kleine kwaliteitsvolle producties, zie ik ook wel gebeuren. Jonge artiesten zullen het hierdoor ook moeilijker krijgen, in de concurrentie met zij die al bekend zijn van tv.
- de verschuiving van de prioriteiten in het lokaal cultuurbeleid naar projecten met minder ambitie en een geringere bovenlokale uitstraling
- de evolutie naar het aantal en opleidingsniveau van personeelsleden die inhoudelijk en technisch met cultuur bezig zijn popularisering aard voorstellingen die die we kunnen plaatsen worden, minder diversifiëring, geen risicovoorstellingen meer wat met (verlieslatende) schoolprogrammatie? hoogte van ticketprijzen onderhoud infrastructuur en investering in nieuw technisch materiaal Moeilijker om samen te werken met andere gemeenten of spelers, geen relevantie meer om in bovenlokale projecten te stappen Verlies van bovenlokale programmatie: terugplooiën op eigen gemeente
- Er is geen oormerking, de toekomst van de besteding is hoogst onzeker.

- Ik maak mij zorgen over de beschikbare middelen voor het cultuurcentrum in de toekomst. Als alle Vlaamse subsidies voor het lokaal cultuurbeleid naar het gemeentefonds gaan dan lijkt het alsof de subsidies van de lokale overheid voor het cultuurcentrum stijgen.
- bevreesd voor onvoldoende middelen om in minder populaire zaken te investeren/verplichting om louter nog commercieel te werken -weerslag op optimalisatie algemene personeelsbezetting/gevaar voor tijdelijken/niet meer invullen van kader -geen verplichting meer om voldoende stafmedewerkers in dienst te houden/te nemen, die garant moeten staan voor degelijke inhoudelijke werking
- Het cultuurcentrum in Oostende werd opgestart in december 2012. Dit cultuurcentrum (13.200 m²) zit volop in een fase van groei (het jaar 2015 is het derde werkjaar) en dit in tijden van bezuinigingen. Dit zorgt psychologisch voor vreemde besluiten waarop we weinig vat hebben. Vlaanderen zou toch haar cultuurbeleid moeten blijven aansturen en het lokaal cultuurbeleid afstemmen op het kunstendecreet.
- De relatief weinige Vlaamse middelen die er nog overblijven voor de culturele sector (bv.in vergelijking met onderwijs, welzijn, ondernemingssteun etc). moeten zo scherp mogelijk worden ingezet. Gemeentebesturen die financieel al heel erg onder druk staan zullen hoe dan ook onder druk van de lokale kiezers verplicht worden hun keuzes maximaal te verantwoorden. De druk van de macht van het getal zal in vele gemeenten groter zijn dan in het geloof van het belang van een kwalitatief cultuurbeleid. Als men het debat over de besparingen toch wel voeren dan zou men beter positieve -haast dwingende- maatregelen uitwerken om versnippering tegen te gaan en het lokaal cultuurbeleid eerder op een regio-schaal hertekenen dan naïef te blijven vasthouden aan het fetisj van de subsidiariteit.
- Mijn vrees is de meest voor de hand liggende: in vele gemeenten is cultuur nog altijd het kleine broertje en dus vaak het eerste slachtoffer van besparingen. In deze financieel heel moeilijke tijden, de nood aan snelle oplossingen en de steeds grote wordende druk op gemeenten zal de verleiding heel groot zijn om de middelen voor cultuurbeleid elders in te zetten of simpelweg andere putten te vullen: politici zijn ook maar mensen. Hebben de Vlaamse beleidsprioriteiten nog enig nut dan? Maar het ergste is net dat de Vlaamse beleidsprioriteiten ambtenaren en schepenen uitdagen, voor vernieuwing zorgen, laten evolueren, ... en wanneer deze middelen een verworven recht zijn, valt dit ganse hefboomeffect weg. Nu is het dan schaarste die alle culturele actoren moet aanzetten tot creativiteit, toch een iets minder fijn gevoel.
- een verdere versplintering van de sector Cultuurcentra omdat elke gemeente zijn eigen beleid kan ontwikkelen; - over het algemeen een zwakkere positie van cultuur op lokaal niveau; - een afbouw van de professionalisering van het lokaal cultuurbeleid door cultuurfunctionarissen die wegvallen uit de organisatie (pensioen, ander werk, loopbaanonderbreking, einde tijdelijke contracten...) niet meer te vervangen - in het ergste geval door ontslag van medewerkers of overplaatsing naar andere diensten.
- gemeentelijke ondersteuning /interesse voor cultuur vanuit het bestuur zal zeker door minder middelen van hoger hand afnemen men zal door verwijzen naar de steden in de buurt inzet voor gemeenschapsvorming zal zo langzaam verdwijnen
- Ik maak mij sterk zorgen over het feit dat in barre socio-economische tijden, cultuur niet meer zal gepercipieerd worden als een hefboom/meerwaarde voor de stedelijke ontwikkeling en sociale cohesie maar eerder zal opgevat worden als een 'luxe' met een te hoog prijskaartje.

- De toenemende druk op centrumsteden zal onvermijdelijk een repercussie hebben op de beleidskeuzes van lokale besturen. Aangezien cultuur vaak niet gevaloriseerd wordt in termen van economische meerwaarde of althans niet op deze manier wordt (h)erkend, bestaat het risico dat er minder geïnvesteerd zal worden in cultuur.
- dat de middelen niet geoormerkt worden
- we verliezen een wettelijk kader. De taakomschrijving van wat een cultuurcentrum moet zijn, verdwijnt. Hierdoor hebben we geen enkele argumentatiegrond om een van bovenaf opgelegde druk voor popularisering van het aanbod tegen te gaan. Ook personeelskaders dreigen hieronder gebukt te gaan: lagere inschalingen bij vervangingen of mutaties van technisch personeel ipv geschoolde theatertechnici.
- het verdwijnen van alle normen voor onze bibliotheken, vooral nu zelfs de personeelssubsidies niet langer zullen bestaan maar in één grote pot nl. het gemeentefonds terecht komen.
- Lokale besturen zijn best geplaatst om de lokale noden in kaart te brengen en te lenigen. Tot nu toe werd het lokaal beleid vooral aangestuurd door impulsen/verplichtingen die centraal werden opgelegd zonder dat er steeds bij stilgestaan werd of dit werkelijk aan de lokale behoeften voldoet.
- Ik maak me zorgen over de blijvende beschikbaarheid van ontspannende, informatieve, en vormende informatiematerialen en initiatieven voor iedereen vanuit een pluralistische, democratische en open geest van tolerantie en verdraagzaamheid. De idee van de openbare bibliotheek in de geest van "the most books for the most people at the lowest price" komt vandaag wel erg in het gedrang. Behalve in de grootsteden is er in Vlaanderen in de meeste gemeenten onvoldoende politiek en sociaal-cultureel potentieel om een hedendaags autonoom en professioneel gefundeerd cultuurbeleid met visie te ontwikkelen.
- het niet langere geoormerkt zijn van subsidies voor cultuur, waardoor de sector geen stok meer heeft achter de deur
- de vermindering van de middelen die de Vlaamse overheid aan de gemeenten ter beschikking stelt (op diverse terreinen), tegenover de toename van de taken voor de gemeenten (terwijl de gemeenten zelf ook moeten besparen of de belastingen niet willen verhogen, en niet willen investeren in meer personeel).
- Ik maak mij zorgen over de budgetten en de inzet van personeel voor de bibliotheek.
- ik had de indruk dat vooral in grotere entiteiten het bestede geld niet altijd correct besteed werd en er zeer willekeurig werd mee omgegaan. Het woord vriendjespolitiek is te sterk, maar je moet geen extra hulp geven aan projecten waar een minimaal percentage van de bevolking achterstaat ,laat staan er iets aan heeft. Cultuur als product wordt ook slecht verkocht, het woord alleen klinkt bij veel mensen te elitair en dat is een moeilijk uit te roeien vooroordeel.
- Ik maak er mij zorgen over dat lokale cultuurverenigingen het nog moeilijker zullen krijgen. Ze hebben al steeds meer moeite om betaalbare locaties te vinden om te vergaderen, en nu dreigt ook nog hun financiële ondersteuning vanuit gemeenten weg te vallen of beperkt te worden. Nochtans zijn er veel maatschappelijke uitdagingen waarin verenigingen een cruciale rol spelen. Neem bijv. de superdiverse samenleving. Verenigingen kunnen een brugfunctie vervullen (en doen dat ook vaak) om mensen van een verschillende achtergrond maar met gelijke interesse en allemaal bewoner van eenzelfde stad of gemeente, op een zeer laagdrempelige manier te betrekken, zonder dure woorden. Maar het helpt wel om

wederzijdse vooroordelen de kop in te drukken! Een ander voorbeeld: mensen die drempels ervaren om te participeren aan ontspanning, cultuurbeleving, gewoonweg onder de mensen komen, krijgen via verenigingen die kans net wel. Maar die verenigingen en hun vrijwilligers hebben daar ondersteuning voor nodig. Hoe jammer als dit in de toekomst allemaal gekortwiekt zou worden door budgettaire ingrepen? En bovendien worden vrijwilligers in lokale verenigingen niet alleen via die weg maar ook via de organisatie waar ze deel van uit maken getroffen, omdat die zelf ook stevige besparingen moet slikken.

- De ingrepen komen voor onze (mijn) deelsector van alle kanten en hakbijoperatie van de gemeente, afbouw van de structurele ondersteuning van de Provincies én besparingen van de Vlaamse Gemeenschap. Van deze laatste zien we géén visie meer op bibliotheken en is het onduidelijk wat er zal gebeuren met lange- termijn ondersteuning die we van de provinciale overheden kregen. Ik heb niet veel vertrouwen in de verantwoordelijkheid van de lokale besturen en heb ook mijn twijfels of regiowerking de oplossing zal zijn.
- Een referentiecijfer blijft belangrijk indien vastgehouden wordt aan Vlaamse beleidsprioriteiten inzake cultuur. Een referentiecijfer blijft belangrijk indien er besparingen door Vlaanderen worden doorgevoerd op dat gemeentefonds zonder aanpassingen te doen in verwachtingen vanuit Vlaanderen naar de gemeentelijke opdrachten/Vlaamse beleidsprioriteiten of hierover duiding te geven. Zonder referentiecijfer kan Vlaanderen geen uitgebreid en detaillistisch verwachtingspatroon meer opleggen aan gemeentes op basis van het gemeentefonds (o.a. beleidsprioriteiten)... anders wordt dit een budgettaire kluis.
- maak ik mij zorgen over of de extra middelen die de gemeente/stad zal krijgen wel aan cultuur zullen worden besteed.
- De samenwerkingsverbanden tussen gemeentes o.a. voor bibliotheken. Misschien kunnen kleinere bibliotheken aansluiten bij een grotere bibliotheek/gemeente? Ik maak mij zorgen over het verlies van ervaring, contacten, ... over afvloeiing van personeel van de provincies. Ik vermoed dat er een grote chaos zal achterblijven en ik vraag me af, waar in tijden van besparing Dé besparing zal blijven? Zal het niet eerder een 'niet meer opnemen van bepaalde zaken' zijn?
- Los van de kille besparingen zelf, lijkt het vooral alsof de economische retoriek de bovenhand haalt. Sven Gatz, kersvers minister van cultuur die eigenlijk pleitbezorger zou moeten zijn van eigen "winkel", heeft het onomwonden over survival of the fittest. Jo Libeer (werkgeversorganisatie Voka) vroeg zich luidop af of kunst en cultuur niet kunnen overleven zonder overheidssubsidiëring. "Want échte artistieke wonderkinderen, die hebben toch geen geld nodig om kunst te maken? Die maken toch kunst omdat ze niet anders kunnen?" Zeker wel. En daarom zal een maatschappij zonder kunst en cultuur nooit bestaan. Maar is het schilderen, gemaakt door een armoedzaaiër, zoveel treffender dan dat door diezelfde kunstenaar met iets meer financiële ademruimte? Is jong artistiek talent de tijd en de ruimte geven om te groeien niet gewoon een kwestie van fatsoen? En krijgt het Belgische bedrijfsleven niet eenzelfde financiële stimulans om te innoveren? Is het niet de plicht van de overheid om vrijplaatsen te creëren voor artistieke zoekende zielen? Hoeft elke film meteen een The Loft-blockbuster te worden? Is een expo van een jonge kunstenaar in Dentergem-Wakken die 100 kijklustigen op de been brengt (en lokale banden smeedt) minder waard dan de Bozar-expo van Michaël Borremans die een ware publieksoverrompeling werd? Wordt het geen tijd voor ons land om van ons rijke culturele leven (festivals, films, culinair erfgoed, theater, mode, beeldende kunst, fotografie, literatuur...) als grootste troef in de verf te

zetten in plaats van frieten, bier en The Mussels from Brussels? Is kunst en cultuur wel te gieten in de neoliberale mal waarin Voka de wereld vormgeeft en ordent? Tuurlijk niet, het zijn ongrijpbare concepten. En dus kunnen we het niet in pure economische wetmatigheden duwen. Of in de taal van vermarkten, efficiency en winstbejag. Is bij kunst het creatieproces niet even belangrijk als het resultaat? Moet cultuur altijd een economische meerwaarde met zich meebrengen om waardevol te zijn? "Iedereen moet een inspanning doen", is het credo. Maar vragen we niet al jarenlang de zwaarste inspanningen van dezelfde sector? Hoe hard kan je een kei blijven stropen? Is het dan vandaag de dag niet - meer dan ooit - de taak van de overheid om de hele waaier aan kunst en cultuur rijker te maken door deze te ondersteunen met subsidies? Enfin, ik heb er wel mijn mening over :) En ik zie die besparingen op cultuur vooral in het grotere plaatje (algehele rechtse conservatieve "economische" retoriek). Ik verwijs hierbij trouwens graag naar het Cultuurdebat op het Festival van de Gelijkheid: <http://www.festivalgelijkheid.be/programma/kan-cultuur-de-wereld-redden>

- In mijn gemeente bepaalt alleen het schepencollege het beleid, ook het cultuurbeleid. Inspraak niet echt nodig. Medebeheer niet echt wenselijk. Indien er geen Vlaamse impulsen meer zijn, geen Vlaamse kwaliteitsgaranties dan gaan we een ferme achterwaartse beweging maken. Terug naar de fifties ...De meeste lokale besturen zijn echt niet in staat om alleen een verstandig cultuurbeleid te voeren.
- het wegvallen van de provincie baart me grote zorgen vooral m.b.t. het provinciaal bibliotheekstelsel. Zal de ondersteuning op Vlaams niveau even goed zijn? Ik betwijfel dit. De provincie West-Vlaanderen was bovendien een voortrekker naar vernieuwende projecten toe (bv. Cinébib, WINOB-digitaal, Start to game ...)
- de toekomst van cultuurbeleving in het algemeen
- Ik vind lokale autonomie belangrijk, maar er valt natuurlijk ene stok achter de deur weg. Het is wel zo dat een lokale gemeenschap het cultuurbeleid krijgt waar zijn lokaal bestuur voor kiest.
- Ik vrees dat we stilaan terugkeren naar de jaren 50 van vorige eeuw
- De middelen voor de bibliotheek worden niet meer gekoppeld aan de subsidies. Dit zal voor gevolg hebben dat er personeel NIET zal vervangen worden en de bib en cultuur eerst aan de beurt komen bij nog een nieuwe besparingsronde in de gemeente. We hebben de laatste jaren al serieus moeten inleveren.
- Dat het budget voor cultuur zal verdwijnen in het Gemeentefonds zonder enige oormerking.
- Als er een ander bestuur komt dat vindt dat Cultuur niet belangrijk genoeg is voor de burger, er niet genoeg budget voorzien wordt voor een degelijk cultuurbeleid.
- Ik maak mij zeker zorgen. Binnen het takenpakket van kleine gemeenten met beperkte middelen (zowel personele als financiële), is cultuur snel vergeten. Niet uit onwil, maar uit beperking. Stimulans is nodig vanuit de Vlaamse Overheid, die dan ook veel meer coördinerend en richtinggevend kan werken. Nu bestaat ook de kans dat cultuur in een kleine gemeente zal bepaald worden door het beleid van enkelingen: een schepen en een ambtenaar. Het is maar de vraag of die dan sterk genoeg zullen staan in de gemeente en of die hun eigen stempel niet teveel willen doordrukken. Voor bibliotheken is het afbouwen van de provincie ook heel onrustwekkend. Wat gebeurt er met het PBS? Hoe wordt de regiering in de toekomst gesubsidieerd?

- We zullen ons blijven inzetten om cultuur te brengen , zo veel mogelijk samenwerken met andere beleidsdomeinen en verenigingen om zodoende met minder middelen meer te doen; Cultuur moet ook drempelverlagend zijn, iedereen die dit wil moet toegang hebben tot een goed werkende bib, , een muzikale of dansvoorstelling, een tentoonstelling, carnaval, enz.
- We hebben het geluk dat het huidig verkozen stadsbestuur graag en veel investeert in het lokaal cultuurbeleid. Maar (de verwachtingen binnen) het decreet lokaal cultuurbeleid waren en zijn steeds - financiële/beleidsmatige - "stokken achter de deur" geweest om zaken in beweging te krijgen (bouw van openbare bibliotheek, een gemeenschapscentrum, subsidiering van cultuurverenigingen,...). Deze zaken zullen nu op korte termijn waarschijnlijk niet wegvallen, maar dit kan evt. snel veranderen als blijkt dat de stad in geldnood zou geraken. In een "kerntakendebat" is immers niet iedereen overtuigd van de nood om in cultuur en/of andere vrijetijdsinitiatieven te blijven investeren. En al zeker niet als gemaakte keuzes geen invloed meer zullen hebben op (vermindering van) Vlaamse subsidies...
- Ik maak mij vooral zorgen over het feit dat er minder middelen aan cultuur zullen besteed worden, voor de werking zowel als voor het personeel.
- Wegens de toenemende verrechtsing van de maatschappij, ook op lokaal vlak, en wegens de toenemende "ik zucht" van de individuele mens gaat de belangstelling voor het maatschappelijk gebeuren van cultuur zienderogen achteruit. Dat zie je ook in het vormingswerk waar de "wakkere burger" heeft plaatsgeruimd voor de "ik zorg voor mijn lijf"-burger.
- Ik vind het goed dat hiermee een stuk betutteling verdwijnt. De gemeenten zijn autonoom genoeg om beleidsmatig te weten waar het gemeenschapsgeld best wordt aan besteed.
- Willekeur, terugkeren naar situatie van dertig jaar geleden, te weinig personeel, gepensioneerden worden nauwelijks vervangen, in plaats komen vrijwilligers zonder opleiding, geen normen meer, geen lange termijn visie
- Zorgen: De middelen voor cultuur worden afgebouwd ten koste van de dienstverlening aan de bevolking. De (economische) meerwaarde van cultuur is moeilijk meetbaar maar op lange termijn zijn de gevolgen nefast (cf. studies in Nederland). Vroeger had je regeltjes, recent waren er de Vlaamse beleidsprioriteiten, binnenkort is de stok achter de deur weg. Het klinkt mooi dat de gemeenten gerichte keuzes kunnen maken maar als het lokale beleid weinig visie heeft of als de bevoegde beleidsmensen niet sterk in hun schoenen staan loop je het risico dat het geld van cultuur gebruikt wordt om stoepen te leggen.
- Cultuur is het cement van de samenleving als je daaraan morrelt vallen alle cultuurhuizen, musea, ontmoetingsplaatsen, ... als een zandkasteel om. Het is niet alleen goed voor de gezondheid van de mens maar op vlak van economie, het investeert zich terug in de maatschappij.
- De besparingsdrang zal er mogelijks niet voor terugdeinzen om voortaan minder op cultuur in te zetten.
- vrees voor politieke willekeur bij verdeling van de middelen - te sterke afhankelijkheid bij cultuurbeleid van de sterke of zwakte van de bevoegde schepen - weinig oog voor vernieuwing en kwaliteit binnen cultuurbeleid, verschuiving naar populaire thema's
- Maak mij zorgen over de aangekondigde besparingen in de cultuursector (vermindering van de toelagen door de Vlaamse Overheid).
- het feit dat het huidig beleid niet cultuur minded is ben ik bang dat er veel aan cultuur verloren gaat in onze gemeente

- maak ik mij zorgen over - eenheid in het beleid zal verdwijnen - gemeenten die besparen bedreigen cultuur
- Het verminderen van subsidies voor plaatselijke verenigingen. Subsidies van gemeentes zorgen voor de broodnodige extra middelen.
- Vroeger moest je verantwoording afleggen en dus kon je het geld niet anders gebruiken dan voor cultuur. Ik vrees dat zonder verantwoordingsplicht de collega's in het schepencollege vlugger in de verleiding zullen komen om het geld voor andere zaken te gebruiken dan voor cultuur. In tijden van crisis wordt cultuur stiefmoederlijk behandeld, en wordt het als schepen van cultuur moeilijk om het geld naar me toe te trekken.
- volledig versnipperd beleid gemeenten met financiële put die cultuurbudget voor riolen zullen gebruiken
- Negatief is uiteraard dat de Vlaamse middelen voor lokaal cultuurbeleid worden verminderd. Wat is dan de waarde van een gemeentelijk meerjarenplan wanneer de Vlaamse overheid als tweede partij zich niet houdt aan haar afspraken?
- maak mij zorgen over de toekomst van investeringen in cultuur voor onze gemeente, vrees afbouw aanbod en personeel
- Ik maak mij zorgen over de bevriezing van de toelagen van sport, jeugd en cultuur (gekoppeld aan het gemeentefonds). Ze zouden samen met het overige bedrag van het gemeentefonds eveneens mee moeten geïndexeerd worden.
- Gemeenten hebben zelf steeds minder middelen en zullen deze extra inkomsten in de eerste plaats gebruiken om andere onkosten te dekken.
- Vrees dat de professionele ondersteuning van vrijwilligers teruggeschroefd zal worden omwille van de besparingsmaatregelen, waardoor de administratieve last voor de vrijwilligers gevoelig zal stijgen.
- Zorgen over feit dat middelen voor lokaal cultuurbeleid (dit zijn ook de werkmiddelen voor gemeenschapscentrum/cultuurcentrum) voortaan niet meer geoormerkt worden. Ze kunnen afhankelijk van lokale politieke wind in de toekomst dus even goed letterlijk verdwijnen in de aanleg van nieuwe riolen, straten,...
- Je krijgt een tweesporenbeleid met steden en gemeentes die voortrekkers zullen blijven/worden op vlak van cultuurbeleid en steden/gemeenten die dit gaan verwaarlozen. De burgers zullen dus afhankelijk van hun woonplaats hetzij een geweldig, hetzij een schraal aanbod krijgen. Verder wordt het nu in vele steden en gemeentes 'vechten' om de middelen die in de centrale pot zitten tussen de verschillende diensten (sport, jeugd, cultuur, welzijn, ...) Wie zich het best kan verkopen zal met de meeste middelen aan de haal gaan. Al kun je dit ook positief bekijken: je mag ook verwachten dat een diensthoofd/manager een wervend verhaal en aansprekende diensten en activiteiten kan presenteren. Ambitieuze zijn kan dus ook extra beloond worden.
- De vrees dat de middelen gebruikt zullen worden om andere gaten in de begroting van de gemeente op te vullen, bv het dekken van de pensioenkosten van het gemeentepersoneel. En dus niet meer voor cultuur
- In Antwerpen zijn de meeste bevoegdheden van cultuur districtsgebonden. Met de jaren zijn een deel van de middelen daar ook verschoven van Stad naar de districten en ondervinden we in Deurne dat bij een goeie samenwerking tussen alle partijen we eigenlijk meer kunnen doen op vlak van cultuur. Onze problemen (deels financieel) liggen eerder op andere

domeinen zoals communicatie, faciliteiten en personeel, die nog bij de Stad liggen. Sommige dingen kunnen nog perfect op Vlaamse niveau, maar aangezien de bevoegdheden naar lokaal niveau verschoven zijn, is het niet meer dan logisch dat die er de middelen ook rechtstreeks van krijgen.

- Het steeds maar groter worden van de kloof van mensen die toegang hebben tot... en zij voor wie de drempels steeds (opnieuw) hoger worden (financieel, afstand...)
- ik maak mij zorgen over de concrete inmenging in culturele materies door lokale politici. Dat is verontrustend. Wat is de rol nog van het cultuurpact en de cultuurprofessionals? Vrees in sommige gemeenten voor een afbouw van de deskundigheid en creativiteit op cultureel vlak in ruil voor goed uitvoerende krachten die exact doen wat de lokale politici hen opdragen.
- Ik maak me vooral zorgen over het lokale aanbod : veel mikken op populair/financieel succes, minder mikken op artistieke/culturele meerwaarde
- Ik ben vooral bekommerd dat gemeentebesturen te veel op zichzelf gaan terugplooiën. Initiatieven, projecten, een bibwerking, een programmatie,... voor de lokale inwoners : ok. Inwoners van aangrenzende gemeenten mogen nog "bediend" worden, maar betalen hiervoor een grotere bijdrage... in het lokale zwembad, sporthal, cultuurcentrum,... Je hoofd boven dit (erg) lokale maaiveld uitsteken doe je enkel op eigen risico. Of anders ; blijf maar lekker beschut in de schaduw van de eigen kerktoren.
- Het is beschamend dat alles wat met veel geduld gerealiseerd werd in de sector van openbare bibliotheek (opeenvolgende decreten) nu zomaar te grabbel gegooid wordt ... gisteren nog van een aantal collega's gehoord : we keren terug naar de situatie van voor '78 .. dus situatie van voor decreet op openbare bibliotheken
- over de beperking van de middelen om projecten op een professionele wijze uit te werken voor de amateurkunstensector
- Het feit dat de financiële middelen voor cultuur vanuit de Vlaamse overheid niet geoormerkt in het gemeentefonds verzeilen. Bovendien blijkt (nog)nergens dat de provinciale middelen voor cultuur volledig ten goede zullen komen aan de culturele en/of kunstensector.
- Broodnodige sturing van lokale overheden gebrek aan gemeenschappelijke richting / visie
- Maak me toch wat zorgen over de financiële impact in deze besparingsmaatregelen. Kan me perfect voorstellen dat de procentuele beknotting en de overheveling naar gemeentefonds zonder meer, kan leiden tot stiefmoederlijke behandeling van cultuur in lokale besturen.
- daling van de kwaliteit van en de stimulans voor cultuur op het lokale niveau -wegvallen van cultureel partnerschap tussen Vlaanderen en het lokale niveau, een partnerschap dat middelen bundelt met concreet doel voor ogen
- Het Vlaamse cultuurbeleid pinde zichzelf vast op bepaalde peilers en parameters plus sommige verplichtingen niet correct zijn. bvb kleine gemeente 1 bibliothecaris, 1 cultuurcoördinator, 1 sportfunctionaris, allemaal min op B-niveau, bijgestaan door X-aantal assistentes op C-niveau. Laat ons dat zelf bepalen en maak het vrijwilligers werk niet kapot met allerlei regels en bureaucratie.
- minder administratieve last. Ik maak mij geen zorgen dat het lokaal niveau minder zal investeren. Als dat al gebeurt (er zijn voorbeelden), gaat het om een 'platte' besparingsoperatie om het financieel evenwicht te bereiken in 2019.
- Ik maak me zorgen over de keuzes die gemeenten gaan maken met betrekking tot het al dan niet (meer) investeren in lokaal cultuurbeleid. Nu er vanuit Vlaanderen niet meer wordt

toegezien op de realisatie van het decreet op het lokaal cultuurbeleid, vrees ik dat gemeenten met de overgehevelde middelen naar het gemeentefonds andere keuzes zullen maken. In een financieel krappe context is de keuze om meer in te zetten op 'harde' materies misschien wel aan de orde. Hoe garanderen we dat gemeenten blijven inzetten op een warme samenleving waarin burgers, buurten en verenigingen de nodige ondersteuning en een kwaliteitsvol aanbod krijgen om samen cultuur te maken en te beleven.

- nood aan bovenlokale samenwerking en ondersteuning is groter dan ooit, zeker inzake IT en netwerking... - verzwakking branche/sector door terugplooiën op eigen gemeente; - geen hoger 'vakonderwijs' meer inzake informatiewetenschappen - vakken en vak worden uitgehold: op termijn verzwakking kennis, en ondergraving vernieuwingspotentie van de sector; - kleine gemeente kunnen taken niet meer aan: stimulansen tot samenwerking nodig!
- Hopelijk worden en blijven alle sectorieel afgeschaft. Want indien één of andere minister toch opnieuw mag ... is dit pas een scheef trekking. Dus enkel nog projecten.
- Beleidsplannen en daaraan gekoppelde budgetten verplichten besturen ertoe om een langetermijnvisie uit te werken d.m.v. participatie en overleg met stakeholders. Bovendien zijn beleidsprioriteiten zinvol om besturen ook te doen investeren in bepaalde minder populaire items/doelgroepen/... die anders al te graag uit het oog verloren worden...
- Ik denk dat er uiteindelijk lokaal meer middelen komen, ik vrees wel een beetje voor bepaalde bovenlokale middelen die tot nu toe door de provincie werden ingebracht
- Ik maak mij zorgen over het feit dat de middelen niet geïdentificeerd zijn en dus zullen verdwijnen in de grote pot. Het culturele veld in kleine gemeenten heeft juist stimulansen van de hogere overheid nodig omdat er te weinig competenties aanwezig zijn/onbetaalbaar zijn. Het afschaffen van het provinciale niveau is nefast. Ook daar zijn middelen beschikbaar die zeer welkom zijn om projecten te helpen financieren.
- Toekomst van de openbare bibliotheken Professionaliteit die wegvallt door terug te vallen op eilandjes die gemeenten toch zijn, bibliotheken moeten inderdaad werken aan schaalvergroting, expertise deling, digitalisering m'r zonder enige verplichting vanuit het Vlaams niveau zal dit snel in de vergeethoek geraken. Heel jammer na jaren hard werk !
- Blij omdat de verschillende Provinciale Bibliotheeksystemen nu hopelijk zullen samengevoegd worden tot één systeem op Vlaams niveau. Ik maak mij zorgen over het feit dat elke dwingende sturing naar de gemeentebesturen verdwijnt. De kans dat de in het gemeentefonds gestorte middelen die eigenlijk bedoeld zijn voor cultuur, gebruikt zullen worden voor beton is zeer groot, want 'beton' is zowat het enige waar de overgrote meerderheid van de burgemeesters en schepenen in geïnteresseerd zijn.
- Ik maak me zorgen over het feit dat de subsidies gelijk zullen blijven voor de komende jaren, hoelang staat nergens vermeld maar iedereen weet dat niets goedkoper wordt en dat we daardoor als gemeente keuzes moeten maken en dat dit ten koste van iets anders zal zijn dat misschien ook wel belangrijk is voor een bepaalde groep mensen. Blij zijn in deze situatie kan ik niet zijn want het zal moeilijk zijn de bestaande verkokering te doorbreken om terug de vrijetijdsector in het algemeen in goeie banen te leiden want iedere sector moet inleveren dat is de boodschap en dit brengen is geen goed nieuws maar het moet en het zal aan ons als bestuur zijn om de mensen te overtuigen dat we de juiste keuzes maken want meer geld is er niet.
- Ik maak me zorgen dat het gevolg van deze maatregel zal zijn: arbitrariteit in het gemeentelijk beleid mbt cultuur en bibliotheek. Totale onzekerheid voor de organisaties van

het lokaal cultuurbeleid met betrekking tot hun middelen, wat zich mogelijks zal vertalen in een verschraving en/of commercialisering van het aanbod - wat ook rechtstreeks de kunstensector zal treffen (speelkansen, cultuurspreiding). Geen Vlaamse impulsen meer op vlak van beleidsprioriteiten zoals gemeenschapsvorming, participatie en kansengroepen. Geen verdere investering in de infrastructuur van de cultuurcentra die na 40 jaar vaak verouderd is.

- Met de in het decreet lokaal cultuurbeleid voorziene en geormerkte ondersteuning werd vooral in de kleine en middelgrote gemeenten de laatste jaren een degelijke cultuurbeleid uitgebouwd. Daarvoor was in vele gemeenten nauwelijks sprake van een cultuurbeleid. Dit komt nu terug op losse schroeven. In welke mate er lokaal nog cultuurbeleid zal gevoerd worden hangt nu volledig af van de keuze van de lokale bestuurders. Gelet op de besparingsdruk waaraan vele gemeenten onderhevig zijn is het gevaar reëel dat er opnieuw vele witte vlekken zullen verschijnen op de culturele kaart van Vlaanderen.
- Er was tot op heden een duidelijke lijn naar cultuurspreiding, participatie en gemeenschapsvorming. Nu wordt alles teruggebracht naar al dan niet bevolgen en sterke schepenen of CBS'en. Dit nog in de hand gewerkt door de verregaande controle van de gemeentelijke overheden in beleidsorganen. Intergemeentelijke samenwerkingen worden veel minder aantrekkelijk door het afschaffen van de provinciale bevoegdheden terzake. Met name in onze provincie Antwerpen was er een goede werking ontstaan, ook ten opzichte van de Kempen
- Ik hoop dat Vlaanderen effectief zal monitoren of de gemeenten blijven in cultuur, jeugd, bibliotheek, sport investeren en dat Vlaanderen eventueel zal bijsturen.
- Onvoorstelbaar slechte evolutie. Einde van culturele inzet en middelen in alle kleine en middelgrote gemeenten. Lokale cultuur zal enkel nog blijven bestaan in grote steden. Heel erg jammer!
- De tendens bij het huidige bestuur is : wat gesubsidieerd wordt, mag; voor wat niet gesubsidieerd wordt, moeten we vechten. Bovendien is er helemaal geen belangstelling voor cultuur : in tegenstelling tot vorige legislaturen, zie je zelden of nooit een schepenen in het CC en al helemaal niemand in de bib. Zonder stok achter de deur, zal het met onze eens zo "cultureel-bruisende" gemeente waar bewoners van buurgemeenten jaloers op waren, snel bergaf gaan. (Normaal ben ik een optimist, maar dit zie ik toch wel erg zwart in.)
- + : administratie en verantwoording worden eenvoudiger - : opslorping van de gelden voor cultuur in 1 grote pot (zie boven)
- alles in één niet geïndexeerde, afgeslankte pot zonder oormerk
- blij voor: Er nu daadwerkelijk werk wordt gemaakt van een efficiënte bovenlokale werking, transparant voor de burger en waardoor ook het rendement van het aanbod zal verbeteren. Vaak hoor ik dat mensen nooit of niet gehoord hebben van bepaalde initiatieven en projecten, t`è versnipperd en gefragmenteerd, soms vergezocht, soms qua besteding niet in verhouding met rendement....Van professioneel geïntegreerd werken heb ik nog niet veel gezien. Zorgen over: Groot woord, maar ik maak me zorgen dat de bestaande expertise volledig wordt weggeveegd, er geen goede structuren en financiële middelen komen, en dat het een verborgen besparingsmaatregel is.
- afbouw dienstverlening en verder besparingen op personeel, geen nieuwe investeringen in cultuur/bibliotheek
- verdere besparingen

- Lokale en bovenlokale besparingen zijn nefast voor de werking, de inbedding, de innovatie, de uitstraling van het gehele veld.
- onvoldoende budgetten en personeel voor cultuursector. Vooral in kleine gemeenten zal dit problematisch worden.
- Enerzijds vind ik het goed dat Vlaanderen ons minder in een keurslijf dwingt. Want de verantwoording van de Vlaamse subsidies (met de deelrapportagescodes) inpassen in de BBC was een vervelende oefening en blijft een last aan het been bij de financiële opvolging. Anderzijds staan de uitgaven voor cultuur tijdens de schepencolleges duidelijk het eerst onder druk onder de dwang van de autofinancieringsmarge.
- Nergens vind ik terug waar de ondersteuning zal moeten gezocht worden voor jaarlijkse evenementen los van cultuur huizen of stedelijke initiatieven.